на ліктях вже не мозолі
на ліктях п'яти
на золотисто-жовтім тлі
зринаєш п'ятим

у першого в блідій руці
курмей зов'ялий
а під проваллями синці
сліпих конвалій

у другого на рукаві
пов'язка-промінь
і місяць усмішки кривий
на вістрі коми

погнутий судорожжю слів
корозій жестів
не може третій ув імлі
очей отверзти

і я у плетиві-гіллі
мовчу четвертим
і запах безу на землі
як запах смерти...